

ders Begyndelser. Endnu mindre er der Anledning for mig til at komme ind paa Aarsagerne til, at der er, og desværre i højere Grad vil blive, Arbejdsløshed i den kommende Vinter. Jeg gaar ud fra, at der fra alle Sider er en Erkendelse af, baade at en saadan større Arbejdsløshed maa paaregnes, og at det er en Nødvendighed, at det offentlige tager Forholdsregler til i nogen Grad at mildne for dem, Arbejdsløsheden gaar ud over, de uheldige Følger af, at en stor Række Virksomheder ikke kan holdes i Gang under Krigen i samme Omfang som tidligere.

Jeg kan paa det Partis Vegne, jeg tilhører, udtale min Tilslutning til Lovforslaget, baade til det Princip, som ligger til Grund for det, og til de enkelte Bestemmelser deri. Venstre har, lige siden vi begyndte at arbejde paa en Forsikring paa Arbejdsløshedsområdet, stadig ment og mener fremdeles, at den bedste Form, under hvilken det offentlige kan træde hjælpende til, er den, at det offentlige yder et Tilskud til de frivillige Bestræbelser for at sikre sig mod indtrædende Arbejdsløshed. Netop fordi det har været og er Venstres Opfattelse, at det er heldigt, at det offentlige paa den Maade støtter de frivillige Bestræbelser, kan vi give vor fulde Tilslutning til, at det offentlige under saa ekstraordinære Forhold, som der her er Tale om, bidrager til, at Arbejdsløshedskasserne — om man vil Arbejdsløshedsforsikringen — kan blive ved at virke, selv om man maa befrygte, at Arbejdsløsheden vil blive saa stor, at Arbejdsløshedskasserne ikke vil være i Stand til med de Midler, som de har — dels ved Medlemmernes indbetalte Præmier, dels ved Tilskud i Henhold til den gældende Lov fra Statskassen og Kommunekasserne —, at fortsætte deres Virksomhed, navnlig da ikke, fordi det maa erkendes, at det er en Nødvendighed ogsaa at yde større Understøttelser end de i Arbejdsløshedskassernes Vedtægter fastsatte, altsaa større Understøttelser, end man ved Fastsættelsen af Præmierne og derved af det offentlige Bidrag har beregnet.

Vi i Venstre kan heller ikke tænke os at ville gøre nogen Indvending imod Bestemmelserne i § 6 om Understøttelsens Størrelse. Ligeledes er vi enige i, at det er rigtigt, at man under de nuværende ekstraordinære Forhold giver Kasserne Ret til at se bort fra den Bestemmelse i Arbejdsløshedskasseloven, hvorefter et Medlem først kan nyde Understøttelse, naar han har betalt Bidrag i 12 Maaneder.

Endelig er vi ogsaa enige i, at der er al Grund til at søge tilvejebragt Mulighed for at skabe saadanne Arbejdsløshedskasser for Fag eller paa Omraader, hvor det hidtil ikke er lykkedes, og at Statskassen derfor bør yde Bidrag saavel til Dannelsen af saadanne nye Arbejdsløshedskasser som til Dækning af alt bestaaende Kassers Udgifter til de Medlemmer, der, naar § 1 vedtages, faar Ret til at nyde Understøttelse, uagtet de ikke har betalt Bidrag i 12 Maaneder.

Der kan maaske være Enkeltheder med Hensyn til Bestemmelsernes Affattelse, som der kan være Grund til at se nærmere paa, men jeg skal ikke omtale disse. Jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider indrømmer det rimelige i, at Lovforslaget bliver gjort til Genstand for Udvalgsbehandling, hvorunder saadanne mindre Spørgsmaal kan blive drøftet.

Næsteften altsaa at yde mit Partis og min egen Tilslutning til Lovforslagets Principper og Enkeltheder vil jeg udtale min Glæde over, at den højtærede Indenrigsminister ved Lovforslagets Fremsættelse i saa høj Grad understregede det ønskelige i, at man, saa vidt det lod sig gøre, søgte at skaffe Arbejde i Stedet for at yde en ekstraordinær Understøttelse. Alle er sikkert enige om, at dette vil være langt det bedste, og jeg tør gaa ud fra, at Staten vil gaa i Spidsen med at sætte Statsforanstaltninger i Gang, der nogenlunde kan afhjælpe Arbejdsløsheden. Det har under Behandlingen af Lovforslagene om Jernbaneanlæg været nævnt, at der ved de projekterede Jernbaneanlæg skaffes Udsigt til Arbejde, men det er ikke muligt at faa de Jernbanelovforslag, der er under Behandling, gjort færdige fra Rigsdagen saa tidligt, at der i den tilstundende Vinter skulde være nogen som helst Mulighed for at faa Arbejder i saa Henseende sat i Gang. Det er der vel heller ingen, der har udtalt sig for eller ventet, men der er enkelte vedtagne Jernbanearbejder, som der sikkert kan tages fat paa, og jeg forudsætter, at Administrationen ikke skyer noget som helst i Retning af at fremskynde de Forarbejder, som er en Nødvendighed for at kunne sætte saadanne Arbejder i Gang.

Jeg maa maaske have Lov til specielt at pege paa Jordarbejderne ved Aarhus Banegaard, hvor der skal foretages en meget betydelig Udgravning. Jeg erkender, at den ikke giver Arbejde til saa mange Arbejdere, som det efter den Sum, det vil koste at foretage denne Udgravning, maaske